

Sanatçılar/Artists

Alper Aydın

Aydın, yeryüzüyle ilgilenmeyi sanat pratiğinin en belirleyici ilkesi olarak görüyor. Kapadokya'nın jeolojik dokusunun mümkün kıldığı, kayaların oyulmasıyla ortaya çıkan mimariden ve topografyayı takip eden yerleşim formlarından esinlenen sanatçı, sergi için *Barınak* başlıklı bir performans gerçekleştirecek. Dünyada yer açma ve inşa etme eylemine atıfta bulunan yaşamsal bir jestle, insanın yerle / coğrafyayla olan temel ilişkisine işaret edecek. Bu performansta sanatçı, coğrafyaya dışarıdan bir şey getirmeden, sadece orada var olan malzemelerle ve kendi elleri dışında hiçbir araç kullanmadan, topraktan, kendisinin de içine gireceği koza şeklinde bir yapı oluşturacak. Bedenini yapının ve doğanın bir parçası haline getirirken toprak zemini kazarak bir yarımküre oluşturacak; çıkan toprağı da yüzeyde görünür olacak diğer bir yarımküre oluşturmak için kullanacak. "Barınak" tamamlandığında, kendisi de içinde kalmış olacak. Sanatçı kendisi için bir çıkış deliğı açtıktan sonra, yapıyı doğanın etkisiyle çökmeye terk edecek. Hem arazi sanatı hem de bir performans niteliğı taşıyan *Barınak*, Keyışdere Vadisi'nde gerçekleşecek.

Alper Aydın

Aydın's interest in the land constitutes the main principle determining his art practice. Being influenced by the architecture created out of carving into rocks and the forms of settlement that conform to the topography, both enabled by the geological formation of Cappadocia, he will carry out a performance titled *Shelter* for the exhibition. With a life-sustaining gesture pointing to the act of building and settling down, he will point at the fundamental relationship of man with place/geography. In the performance, without bringing any external material and without using any tools except his bare hands, building a cocoon like structure with soil while he is inside. Making his body a part of the structure, thus, nature, he will create a hemisphere digging up the floor of the land while using this soil for building another hemisphere visible on the surface. When he completes the *Shelter*, he will be sealed inside. After opening a hole to exit, the artist will leave the structure to collapse over time by the forces of nature. *Shelter*, which is considered both land art and a performance at once, will take place in Keyışdere Valley.

Annika Eriksson

Kapadokya'da insanlarla hayvanların oluşturduğu yoldaşlık biçimlerini, bir arada yaşamalarını sağlayan geleneksel ve mevcut alışkanlıklarını araştıran Eriksson, Avanos'un içinden geçen Kızılırmak üzerine inşa edilmiş yapay bir adada yaşayan kaz topluluğuna odaklanıyor. Yapay ada, 2002 yılında Kızılırmak ve civarını canlandırma çalışmaları sırasında inşa edilmiş. Bu "güzelleştirme" sürecinin bir parçası olarak da adaya iki tane devekuşu yerleştirilmiş. Devekuşları böylesi yapay bir çevrede hayatta kalamayınca da yerlerine kazlar getirilmiş. Doğal besin zinciri içinde yer alamayan, yetkililer ve halk tarafından beslenen bu kazlar çoğalmaya devam etmiş. Bugün, adadaki kaz popülasyonu, ciddi bir sayıya ulaşmış durumda. Tıpkı insan toplulukları için olduğu gibi, yemek ve yer mücadelesi kaz topluluğu içinde de gerginlik ve saldırganlığa neden olmuş. *Kazların hükmü (Avanos'un cesur ve yorgun kazlarına)* isimdeki şiirsel işiyle, Eriksson, Avanos'taki kazlar için bir video ve anıt gerçekleştirerek onlara saygısını sunuyor. Kaz topluluğundan bireylerin portrelerine yer veren video projesi, Avanos'taki Hacı Nuri Bey Konağı'nda gösterilecek. Anıt ise Kızılırmak nehrinin içinde, kazların adasının yakınında konumlanacak.

Annika Eriksson

Having made a research on the traditional and contemporary habits and ways of how animals and humans cohabit the environment and which forms of companionships have been formed in Cappadocia, Eriksson focused on the geese community living on an artificial island in the Kızılırmak (Red River) passing through Avanos for her project. The artificial island was built during the regeneration of the river and its vicinity in 2002, and as a part of this "beautification" process, first, two ostriches were placed in the island, however, they were soon replaced with the geese since they couldn't survive in this environment. Not being a part of the natural food chain and fed by the public and authorities regularly, the population of geese has kept on increasing and reached extensive numbers. Like in the human communities, the struggle for food and space has led to agitation and aggression among the goose community. With her poetic work, titled *Geese Rule (To the brave and frustrated geese of Avanos)*, Eriksson pays homage to the geese in Avanos, creating a video and a monument for them. Her video work depicting the individual portraits of the goose community will be shown in the Hacı Nuri Bey mansion in Avanos while the monument on them will be located in the river near to their island.

Deniz Gül

Gül sergi için, 2003 tarihli projesi *Arzunun Kanatları / Wings of Desire* başlıklı heykel yerleştirmesini Keyışdere Vadisi'ne uyarlayacak. "Şehir dokusunda görmeye alışık olduğumuz çatıları oluşturan kiremitler bu yerleştirmede yere çakılıyor. Yerden havalanamıyor, büyük bir şölenle, şehvetle toprağın üzerinde bir doku oluşturuyor, coğrafyayla birleşiyor." Başlığını Wim Wenders'in aynı adlı ikonik filminden alan bu heykel yerleştirmesi, arzunun özgürleştirici gücünü melek metonimiyle birleştiriyor. Kiremitlerin melek kanatları formunda dizilmesinden oluşan bu yerleştirmede sanatçı, iki kanat arasında izleyicilere yer açarak, bu kiremitten kanatların nasıl izleyici ile birlikte canlanarak bir melek imgesine dönüştüğünü gösteriyor. Proje, uçma arzusunu ve değişim potansiyelini tetiklerken, mekânsal özgürlük hissini araştırıyor. Aynı zamanda insan bedenine oranla devasa büyüklükteki bu kanatlar, katılımcıyı mitolojik bir figüre dönüştürüyor. İzleyicinin katılımıyla tamamlanan bu proje, ziyaretçileri Kapadokya doğasına uzanıp üzerimizden akıp geçen gökyüzünü seyrederek hayal kurmaya davet ediyor.

Deniz Gül

For the exhibition, Gül will adapt the *Wings of Desire*, her sculptural installation dated 2003, to the Keyışdere Valley. In this installation, "tiles we are accustomed to seeing upon rooftops in urban scapes have been nailed down into the earth. Unable to lift off into the skies, they form a festive and sensuous texture upon the earth instead, thus interacting with the landscape itself." Named after Wim Wenders' iconic film with the same title, this sculptural installation combines the liberating force of desire with a metonym for angels. In this installation, comprised of tiles arranged in the form of an angel's wings, the artist makes room for audiences between the two wings, therefore demonstrating how these tile wings are animated through audience participation and transform into the image of an angel. This work triggers the desire for flight and potential for change, exploring the sense of spatial freedom. At the same time, these wings that are gigantic in comparison to the human body transform the participant into a mythological figure. Becoming complete with audience participation, this project invites visitors to dream, while lying down stretched out amidst nature on the Cappadocian landscape and watching the sky passing over us.

Erdağ Aksel

Aksel sergide *Karşılaştırmalı Belirsizlik* isimli heykel yerleştirmesiyle yer alıyor. Her parçası orijinal marangoz metresinin 15 kez büyütülmesiyle elde edilmiş 3 metre uzunluğunda birimlerden oluşan heykel yerleştirmesi Keyişdere Vadisi'nde sergilenecek. Sanatçı, işlerinde sıklıkla, müdahale ettiği cetvel gibi ölçüm aletlerini kullanıyor; bu aletlerin görsel ve fiziksel imkânları kadar metaforik anlamlarından da faydalaniyor. Heykel, vadide, bir yarıkla ayrılmış iki dev kayanın bulunduğu düz bir platform üzerine yerleştirilecek; yarıktan başlayıp yatay olarak uzanan dinamik bir zikzakla mekânın yatay olarak genişleyen düzlemini kuvvetlendirip öne çıkaracak. Burada, Kapadokya'nın olağanüstü coğrafyasında marangoz metresini kullanmak yalnızca aletin metaforik anlamlarına atıfta bulunmuyor; aynı zamanda ölçü, ölçek ve mekân arasındaki ilişkiyle de bağlantı kuruyor. Kapadokya'nın algıda yanılsama yaratan doğasına bir tür ölçek veren Aksel, algıda oluşan bu yanılsamayı gösterirken, aynı zamanda ölçümün her zaman görece olan kesinliğini de sorguluyor.

Erdağ Aksel

Aksel is producing a sculptural installation titled *Comparative Uncertainty* for the exhibition, which takes place in the Keyişdere Valley, employing enlarged folding carpenter's rulers, each piece of which, is 3 metres long, enlarged 15 times as the main material of this work. Often he uses intervened measuring devices like rulers in his work and facilitates their metaphoric meanings as much as their visual and physical possibilities. The work, which will be installed on a flat platform in the valley where two gigantic rocks stay next to each other with a split between them, tends to strengthen and activate the horizontal accent of the space with a dynamic zigzag running horizontally stemming from the split. Here, in this extraordinary geography, the use of carpenter's rulers not only refers to its metaphoric meanings but also relates to the relationship between the size, scale and the space. Creating a kind of scale in the unusually illusionary nature of the Cappadocian landscape, he not only intends to unfold the impact of this illusion on our perception but at the same time, to question the certainty of measure, which is always relative.

Chapuisat Kardeşler

Kayaların oyularak, kiliseden şaraphaneye, konuttan depoya ya da ahırdan güvercinliklere kadar farklı işlevlerdeki yaşam alanlarına dönüştürülmesi Kapadokya için alışılmamış bir durum değil. Chapuisat Kardeşler'in sergi için hazırladığı *Tatil Köyü* başlıklı projeleri, kayalara oyulmuş geleneksel arı kovanlarından esinlenmiş. Peribacalarının üzerlerine açılan deliklerle, içeride kolonilerin barınmasını sağlayan bu "kovanlar" binalaşarak mimari bir katman da kazanıyorlar. Sanatçılar buradan yola çıkarak, Modernist mimarideki erkek egemen rasyonalite ve estetik anlayışı sarsan kadın mimar ve tasarımcı Charlotte Perriand'ın yapılarının estetik, mimari ve toplumsal vaatlerine referansla, Kapadokya'daki bu çok özel geleneksel arı kovanlarını, 1970'lerde inşa edilen devasa modernist tatil kompleksleri fikriyle bir araya getirerek, Keyışdere Vadisi'ndeki arı kolonileri için bir "dinlenme tesisi" tasarladılar. Kolonilerdeki üretim ilişkilerinde ortaya çıkan bir nevi "kadın egemen" yapı (kraliçe arı ve işçi arılar) ile daha iyi bir tasarımın daha iyi bir toplum yaratacağına inanan Perriand'ın mimarisi arasında kurulan paralellik, arıların dünyanın ekolojik geleceğinde oynadığı rol de göz önüne alındığında, yalnızca 70'lerdeki toplumsal ütopyaya ince bir gönderme yapmakla kalmıyor, aynı zamanda Dünya gezegeninin geleceğiyle ilgili de bir işaret veriyor.

The Chapuisat Brothers

It is not uncommon in Cappadocia that rocks have been carved out and transformed into living spaces ranging from churches to wineries, homes to storage units, and animal sheds to pigeon houses. The Chapuisat Brothers' project, titled *The Resort*, prepared for this exhibition, is inspired by traditional beehives. These "hives", constructed by carving holes into fairy chimneys, which then house bee colonies, form an architectural layer by becoming buildings of some sort, in their own right. Based on this and with reference to the aesthetic, architectural and social promises of buildings created by Charlotte Perriand, a woman architect and designer who shook the very foundations of the patriarchal aesthetic and notion of rationality dominating modernist architecture, the Chapuisat Brothers designed a "resort" for the bee colonies of the Keyışdere Valley by pairing these very special traditional beehives in Cappadocia with the concept of massive modernist vacation complexes built in the 1970s. The parallels drawn between the kind of "matriarchal" structure (consisting of a queen bee and worker bees) revealed in the relations of production within the colonies and the architecture of Perriand, who believed that better design would produce a better society – when considered along with the role bees play in the ecological future of this world – not only end up making a subtle reference to the societal utopia of the '70s, but also hint at the future of planet Earth itself.

Guillaume Bijl

Şöhret Yolu'nda, küresel olarak yükselen siyasi popülizm ve şöhret fetişizmi sorularını ele alan Guillaume Bijl, sergi için Kapadokya'daki kültürel turizm olgusunu yorumlayacak. Her yıl yaklaşık 10 milyon kişinin ziyaret ettiği ve kendi başına kitlesel bir turizm merkezine dönüşmüş olan, meşhur Hollywood Bulvarı üzerinde 2,1 kilometre uzunluğundaki "Şöhret Yolu" olgusuna referansla sanatçı, bir tür "bugünün popüler arkeolojisi"ni öneriyor. Bu projesi için sanatçı, tüm dünyadan çok tanınmış 6 süper ünlü seçerek, örneğin sahip olduğu şöhreti hak eden tenis yıldızı Federer'le, sanatçının basit bir hata olarak adlandırdığı Tea Party / Çay Partisi hareketinden siyasetçi Sarah Palin gibi figürleri yan yana getiriyor. Çağımızın "yıldızlarını" bariz olanın ötesindekini gösterecek farklı bir bakış açısıyla bir araya getiren çalışma, hem trajikomik politik bir yorum getiriyor hem de dünyanın dört bir yanından, küresel tercihlerimizin / zevklerimizin oluşturduğu bir tablo sunuyor. Guillaume Bijl, bu "kentli" yerleştirmeyi büyük ve kalabalık bir şehir merkezi yerine, Uçhisar Kalesi'nin girişine yerleştirerek projenin ironik etkisini artırmayı hedefliyor.

Guillaume Bijl

In relation to the question of rising political populism and fetishism of fame globally, Guillaume Bijl, with his project for the exhibition, the *Walk of Fame*, will comment on the phenomenon of mass cultural tourism in the context of Cappadocia. Quoting from the "Walk of Fame" phenomenon-taking place on the 2.1 kilometer-long famous Hollywood Boulevard sidewalks, which is by itself a mass tourist destination with 10 million visitors annually, Bijl proposes a popular "archeology of our time". He selected 6 celebrities globally; mixing some solid figures like the tennis star Federer, who deserves the fame he has, with the American politician Sarah Palin from the Tea Party movement for instance, who he calls as a simple mistake. Bringing out the contemporary "stars" in such a way to avoid the obvious, the work proposes a tragic-comic political commentary, a picture of our preferences / tastes globally. By applying this "urban" installation at the entrance of Uçhisar Castle, instead of a big crowded urban center where it usually takes place, he aims to heighten the ironic impact of the project.

Halil Altındere

“*Space Refugee (Uzay Mültecisi)* dünyada hiçbir ülke mültecileri kabul etmiyorsa o zaman onlar için Mars'ta bir koloni kuralım önermesinden yola çıkıyor. Mars'ın dokusuna uygun bir yer olduğu için videoyu Kapadokya'da çektik. İnsanoğlu bir gün Mars'a yerleşecekse bu, yüksek radyasyon seviyesi yüzünden yeraltında mümkün olacak, tıpkı zamanında Kapadokya'da olduğu gibi.” Halil Altındere, sergiye yerleştirme ve video projesi *Space Refugee, 2016 [Uzay Mültecisi, 2016]* ile katılıyor. Hem bilimsel uzay araştırmalarının dilini hem de bilimkurgu estetiğini “hack”lediği projesi, bugünkü mülteci krizine ironik bir mesafe alarak, uzayı, bu yerlerinden edilmiş mülteciler için bir cennet olarak konumlandırıyor. Yerleştirmenin öne çıkan parçalarından biri, 1987 yılında Sovyet uzay aracı Soyuz TM-3 ile Mir Uzay İstasyonu'na yedi günlük bir yolculuğa çıkmış olan Suriyeli kozmonot Muhammed Ahmed Faris hakkındaki bir film. Esad rejimine karşı demokratik muhalefet hareketini destekleyen, SSCB'nin eski kahramanı bugün İstanbul'da mülteci olarak yaşıyor. Altındere'nin yerleştirmesi Avanos'taki Sofa Otel'de görülebilir.

Halil Altındere

Space Refugee spins off the idea of establishing a colony for refugees in Mars if no country in the world takes them in. We filmed the video in Cappadocia since its general appearance is fit for creating a resemblance of Mars. If mankind is to settle in Mars one day, life will only be possible underground due to the high levels of radiation – just like people once lived underground here in Cappadocia.” Halil Altındere will participate in the exhibition with his installation and video project *Space Refugee, 2016*. His project, in which he “hacks” into both the jargon used in scientific space studies and the science-fiction aesthetic, takes an ironic distance from the current refugee crisis, positioning outer space as a heaven for those who have been displaced. One of the installation's key features is a film about the former Syrian cosmonaut Muhammed Ahmed Faris, who went on a seven-day journey to the space station Mir in 1987, with the Soviet spacecraft Soyuz TM-3. This former hero of the USSR and supporter of the democratic opposition movement against Assad now lives as a refugee in Istanbul. Altındere's installation can be visited at Sofa Hotel in Avanos.

Héctor Zamora

Héctor Zamora, Knidos'ta bir taş üzerinde keşfedilen labirent çizimine referansla bir labirent yapısı yaratacak. Sonraki dönemlerde daha çok Batı'da görülen, yolları çatallanarak içinde yürüyenlere seçenekler sunan bilmece tipi (maze) labirentlerin tersine, Doğu labirentlerinin bu erken dönem örneği, arada hiçbir seçenek ya da kestirme yol bulunmaksızın merkeze kadar yürüyüp tekrar geri dönmeyi sağlayan dairesel bir rota sunuyor. Tarih içinde farklı tarzlar ve anlamlar edinen labirentler, mitoloji ve kutsallıkla ilişkilenen farklı sembolik anlamlara uzanır. Zamora'nın esinlendiği erken dönem Doğu labirentleri ise, tüm yolları kat ederek içe doğru hareketi, konsantre olmayı ve tefekküre dalmayı öneren bir yolculuk öneriyor. Avanos Parkı'nda yer alacak *Hakikat Örtülü Olarak Ortaya Çıkar* adlı 16 metre çapındaki dairesel heykel yerleştirmesi için sanatçı, yerel olarak üretilen delikli tuğlalardan yararlanıyor. Yaklaşık 12.000 delikli tuğlanın kullanıldığı, bakışı bölen, parçalayan ama yine de imkânsız kılmayan duvarlardan oluşan bu labirentin "açık ile örtük arasında farklı bir algılama imkânı" sağlayacağını düşünen sanatçı, "Türkiye ve dünyanın içinden geçtiği zamanlara ilişkin fiziki bir metafor" öneriyor.

Héctor Zamora

Héctor Zamora will create a labyrinthine structure with reference to a labyrinth drawing discovered on a stone found in Knidos, Turkey. This early example of Eastern labyrinths provides a circular route that leads all the way to the center and then back, without any other options or short cuts, contrary to later maze-type labyrinths mostly encountered in the West, which contain paths that branch out thus providing options to the walker. Having adopted different styles and meanings throughout history, labyrinths carry symbolic significance in connection with mythology and the notion of the sacred. In this sense, the early Eastern labyrinths, which are Zamora's source of inspiration offer a journey that prompts movement towards the inner self by way of all possible paths, calls for concentration, contemplation and meditation. The artist utilizes locally produced perforated bricks in his circular sculptural installation with a diameter of 16 m, titled *Truth Appears Always as Something Veiled*, which will be located in the Avanos park. Believing that this labyrinth, which is built out of 12000 perforated bricks and therefore has walls that split and break up sight yet do not obstruct it completely, offers a "new perception somewhere between that which is open and veiled", the artist is therefore proposing "a kind of physical metaphor about the times that Turkey and the world have been going through".

İris Ergül

Kapadokya tarihinin, pek çok tarım toplumuyla da ortak olan, “hayvanlarla bir arada yaşamının ve birlikte bir topluluk olmanın deneyimlendiği” kesitinden etkilenen İris Ergül sergiye, Keyişdere'deki bir peribacasının içinde yer alan, güvercinlik olarak da kullanılan bir mağaraya uyguladığı heykel yerleştirmesiyle katılıyor. Keşişlerin de yaşamış olduğu bu vadideki mağaralar, Kapadokya'daki diğer mekânlar gibi, yüzyıllar içinde hem mimari hem de işlev olarak farklılaşarak hibrid katmanlar oluşturmuşlar. *Acaibü'l Mahlukat* isimli yerleştirmesinde Ergül, bu farklı katmanları, kurgusal jeneolojileri, mitleri ve masalları akla getiren dönüşüm içindeki tuhaf yaratıklarla birleştiriyor, Hristiyanlıktan Şamanizme uzanan inanç kültürleri ve başka türlerle yoldaşlık düşüncesiyle yan yana getiriyor.

“Bunlar kendi kendilerini yazan fantastik hayvanlar olabilirler (Derrida'nın “otobiyografik hayvan”)... ya da bir doğa ruhunun Kapadokya'nın coğrafyasına yansıyan türlü yüzleri (maskeler)... Belki de değişim geçirmiş şaman-hayvanlar... Bu bir Resimli Ortaçağ Hayvan Ansiklopedisinin (bestiary) bedenlenmiş hali de olabilir. Ya da Bektaşî meydan evindeki 12 post ruh bulmuştur kendilerine. Çokluk halinde var olmaya gelmiş olabilirler...” Ortaçağ Hayvan ansiklopedilerinden, mitolojilerden ve Bektaşîlerin doğa ve hayvanlarla iç içe geçmiş kutsallık düşüncesinden esinlenen sanatçı, hayvanlarla insanların birbirlerini kuran, ortaklaşan varoluşunu düşünüyor.

İris Ergül

Inspired by the “experience of living in the company of animals and forming a community together,” which is a part of Cappadocian history shared by many agrarian societies, İris Ergül will contribute to the exhibition with a sculptural installation located inside a cave, also used as a pigeon house, within a fairy chimney in the Keyişdere Valley. Like other spaces in Cappadocia, these caves that were once also home to monks and hermits have been altered both in terms of architecture and function over the centuries, resulting in the formation of hybrid layers. In her installation titled *Bestiarum Vocabulum*, Ergül combines these many different layers and fictive genealogies with bizarre creatures that evoke myths and fairy tales, and associates them with cultures of faith ranging from Christianity to Shamanism and with the notion of companionship with other species.

“These may be fantastic beasts that write their own selves (Derrida's ‘autobiographical animal’)... or the many faces of a spirit of nature reflected in the Cappadocian landscape (masks)... Perhaps they are shamanic animals that have undergone metamorphosis... This may be an embodied version of an Illustrated Medieval Bestiary. Or perhaps the 12 animal pelts in the Bektashi house have acquired souls, and have come to exist in mass, live in multiplicity...” Inspired by Medieval Bestiaries, myths and the Bektashi conception of sanctity that is enmeshed in the nature and animals, the artist contemplates on human and animal existences that are constructive of each other and proceed in common.

Karin Sander

Müzik ve çağdaş sanatın imkânlarını bir araya getiren Karin Sander sergiye, izleyicilerin algıları ve önyargılarıyla oynamayı hedefleyen, konser deneyimiyle ilgili iki performansla katılıyor. *En Yüksek Notalara Çıkmak* performansı, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü'nden müzisyenler/akademisyenlerin işbirliğiyle, İbrahimpasha'daki köprü üzerinde gerçekleşecek. Bu performansta müzisyenler, klarnet, flüt ya da Doğu müziğine ait kanun gibi enstrümanlarla doğaçlama yapacak; her biri enstrümanın kapasitesinin yettiği, müzisyenin kendi enerjisi ve çabasının el verdiği ölçüde en yüksek notalara çıkmaya çalışacak. Başlığı Almancada "en yüksek takdir" anlamına gelen performans, sınır tecrübelerine işaret ediyor; aynı zamanda müziğe ve müzisyenlere duyulan saygının da bir ifadesi. *Yıldırım Konseri* performansı ise, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Resim Bölümü'nden öğrencilerin işbirliğiyle, Uçhisar'daki Bezirhane'de gerçekleşecek. Her öğrenci, farklı bir çocuk şarkısı ritminde flaş ışıklarını kullanarak, bir şarkı ve ışık kakofonisi oluşturacak.

Karin Sander

Bringing together the extensive possibilities of music and contemporary art, Karin Sander participates in the exhibition with two performances in relation to the experience of music concerts, aspiring to play with the perception and preconceptions of the audiences. The *Hitting the Highest Notes* performance will be realized with the musicians / teachers from the Music and Performing Arts department of the Nevşehir Hacı Bektaş Veli University at the bridge in İbrahimpasha. In the performance, the musicians will improvise with their specific instruments such as clarinet, flüte or the Eastern music instrument Kanun, while trying to reach the highest possible notes that the capacity of instruments, and the efforts and energy of the musicians allow. The performance, whose title also means highest regards in German, points to limit experiences, and it can be considered as homage to music and musicians as well. The *Blitz Concert* on the other hand, will be realized in collaboration with the students from the Painting department of the same university in the Bezirhane, Argos in Uçhisar. Each student will perform a different children's song with flashes, which will create a cacophony of visible songs and light.

Yıldırım Konseri

Sahne ve izleyiciler tamamen karanlıkta. Müzisyenler sessizce sahnedeki yerlerini alıyor; her birinin elinde flaşlı bir kamera var. İzleyiciler sessizce oturuyor, performansı bekliyor. Tam bu anda müzisyenler izleyicilerin doğrultusunda fotoğraf çekmeye başlıyor; her biri hatırladığı bir çocuk şarkısının ritmini takip ediyor. Karanlıkta sayısız flaş patlıyor. Flaşlar, şimşeğe ya da kırmızı halıda yürüyen pop yıldızlarının gözünü alan ışıklara benziyor. Deklanşör sesleri dışında hiçbir şey duyulmuyor. Patlayan flaşlar izleyicinin gözünü alırken müzisyenler de bunu kameralarına kaydediyor.

Blitz Concert

Total darkness on stage and in the audience. The musicians quietly take position on stage, each holding a camera with a flashlight. The audience sits quietly, awaiting the performance. Now the musicians start to photograph in the direction of the viewers, each following the rhythm of a children's song that they remember. Countless flashes are sent into the dark, as seen in a thunderstorm or on the red carpet around pop stars. No sound is audible except the rustling of the camera shutters. Sharp flashes hit the eyes of the audience, while the players are simultaneously documenting it on their cameras.

Karin Sander

En Yüksek Notalara Çıkmak performansı, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü'nden müzisyenler/akademisyenlerin işbirliğiyle, İbrahimpasha'daki köprü üzerinde gerçekleşecek. Bu performansta müzisyenler, klarnet, flüt ya da Doğu müziğine ait kanun gibi enstrümanlarla doğaçlama yapacak; her biri enstrümanın kapasitesinin yettiği, müzisyenin kendi enerjisi ve çabasının el verdiği ölçüde en yüksek notalara çıkmaya çalışacak. Başlığı Almancada "en yüksek takdir" anlamına gelen performans, sınır tecrübelerine işaret ediyor; aynı zamanda müziğe ve müzisyenlere duyulan saygının da bir ifadesi.

The Hitting the Highest Notes performance will be realized with the musicians / teachers from the Music and Performing Arts department of the Nevşehir Hacı Bektaş Veli University at the bridge in İbrahimpasha. In the performance, the musicians will improvise with their specific instruments such as clarinet, flüte or the Eastern music instrument Kanun, while trying to reach the highest possible notes that the capacity of instruments, and the efforts and energy of the musicians allow. The performance, whose title also means highest regards in German, points to limit experiences, and it can be considered as homage to music and musicians as well.

En Yüksek Notalara Çıkmak

Performans, mümkün olabildiğince çok sayıda profesyonel müzisyen tarafından çalınan bir eserin parçalarından oluşuyor. Bu orkestra ya da küçük topluluğun üyeleri, çaldığı enstrümanın izin verdiği en yüksek notaları çıkarmaya çalışıyor. Alçak notaları sıçrama tahtası olarak kullanan müzisyenler, çaldıkları enstrümanın normal teknik aralığını da aşarak daha yüksek notalara çıkmayı hedefliyor. Müzik, hem imkânsız derecede yüksek nota aralığını yakalama arzusuyla hem de ortaya çıkan müzik sekanslarının farklı ritimleriyle yaratılıyor.

Hitting the highest notes

The performance consists of a piece of music played by as many professional musicians as possible – an orchestra or an ensemble in which each member strives to elicit from whatever instrument he or she is playing the highest notes of which it is capable. Using the lower notes as a kind of springboard, the musicians aim to play ever higher notes, perhaps even exceeding the normal technical range of their instruments. The music is created both by this desire to achieve an impossibly high range of notes and by the different rhythms of the musical sequences that arise.

Lara Favaretto

Lara Favaretto'nun işleri, yoğun kavramsal araştırmaların sonucunda ortaya çıkar. Sergi için gerçekleştireceği projesi *Kazmak: Boş Tarihler Atlası* da araştırmaya dayanıyor, ve documenta13 (2012) için Kabil'de başladığı "zaman kapsülü" fikrinin devamı niteliğinde. Proje, Favaretto'nun Kapadokya'da yaptığı araştırmalarından sonra seçtiği 6 alandan, Aşıklı Höyük, Keyisdere, Helvadere, Gökçetoprak, Çavuşin ve Yaprakhisar'dan aldığı toprak örneklerini içerecek. Örneklerin alındığı bu yerlere, üzerinde projenin kayıt bilgileri olan plakalar, birer kamusal heykel olarak yerleştirilecek. Favaretto, alanları seçerken, bilimsel ya da kendi içinde tutarlı bir tarihsel ve jeolojik yaklaşımdan çok, akademik disiplinlerin bakış açıları ve araştırma alanlarının arasından kayıp gidebilecek farklı tipte hikâyelerin yaratacağı çarpık bir perspektif oluşturmayı tercih ediyor. Örneğin bir Neolitik yerleşim alanı olan Aşıklı Höyük, beyin ameliyatına ev sahipliği yapması nedeniyle seçkide yer alıyor. Yerleştirme, Avanos'taki Hacı Nuri Bey Konağı'nda yer alacak.

Lara Favaretto

Lara Favaretto's work is always the outcome of profound conceptual researches. Her project *Digging Up: Atlas Of The Blank Histories* for the exhibition is also based on research and is a continuation of her idea of the "time capsule" which she embarked upon in Kabul for documenta13 (2012). The project consists of the earth samples taken from the 6 specific sites and regions including Aşıklı Mound, Keyisdere, Helvadere, Gökçetoprak, Çavuşin and Yaprakhisar that Favaretto selected after her research visits in Cappadocia. After the samples were taken, the plaques, the record of the project were installed in the same places as public sculptures. In her selection, rather than aiming to form a consistent historical and geological account or a scientific approach, she is interested more in the diverse type of stories that can create a crooked perspective, which otherwise may slip away in the interstices of academic disciplines. For instance, Aşıklı Mound is chosen because of the brain surgery conducted in this Neolithic site. The installation will be located in the Hacı Nuri Bey Mansion in Avanos.

Mehmet Ali Uysal

Mehmet Ali Uysal'ın kent mekânı veya coğrafyada gerçekleştirdiği işleri, çoğunlukla bulundukları mekânla ilişkiye girer, uyum ya da kontrast aracılığıyla mekânın kendine özgü niteliklerini ortaya çıkarır, yeni anlamlara açar. Uysal'ın, çocukların yaptığı "kâğıt" uçak ve kayıkların jenerik formunu tekrar eden, soyut üçgen formlardan oluşan iki heykeli, bölgedeki en büyük ve en yüksek peribacası olan Uçhisar Kalesi'ne ve meydanına yerleştirilecek. Sanatçının bu basit ve güçlü heykelleri yapıldıkları materyal ve yerleştirdikleri yerin özelliklerine göre farklı anlamlar kazanıyor. Sanatçının Houston Teksas'ta, holding yapılarında ve plazalarda görmeye alışık olduğumuz ayna gibi yansıtan bir metalden yapılmış, bir şirket binası önüne yerleştirilen "kağıt" uçak formundaki heykeli, savaş ve kapital ilişkisini hatırlatırken, paslı yüzeyiyle yeşillikler içinde yer alan uçağı nostaljik bir kalıntı hissini uyandırıyor. Uçhisar Kalesi'nin üzerine yerleştirilecek olan, kâğıttan kayak formundaki heykeli, bu coğrafyanın bir dönem sular altındaki jeolojik geçmişine işaret ederken, meydana bir binanın üzerine zorunlu iniş yapmış ya da çakılmış gibi duran uçak heykeli de oyun, savaş ve politikanın iç içe geçtiği, gündelik dilin parçaları durumuna geldiği günümüze işaret edecek.

Mehmet Ali Uysal

Mehmet Ali Uysal's works located in urban spaces or in the middle of the geography often interact with the spaces they are situated in, revealing their unique features and opening them up to new meanings by creating harmony or contrast. Uysal's two sculptures, which consist of abstract triangular forms that repeat the generic forms of children's "paper" planes and boats, will be placed on the largest and tallest fairy chimney in the region, namely the Uçhisar Castle, and in the town square. These simple and powerful sculptures by the artist take upon different meanings according to the materials used in making them and the characteristics of the spaces they are located in. While his sculpture in the form of a "paper" plane situated in front of the premises of a company in Houston, Texas, made out of a mirror-like shiny metal, which we are accustomed to seeing used in the buildings of holding companies and in plazas, is evocative of the relationship between war and capital, his other plane sculpture, sitting amidst greenery with its rusty surface, appears as some kind of a nostalgic ruin. His sculpture which will be placed upon the Uçhisar Castle is in the shape of a paper boat, pointing to the geological past of this region once submerged under water; while his sculpture of a plane that appears to have emergency-landed or crashed on a building in the square will act as an illustration of our present, in which game, war and politics have become irrevocably intertwined and have permeated our everyday language.

Nermin Er

“Mekânın coğrafi özelliklerinin yanı sıra tarihi, çok sesli bir koro gibi algılanabilir mi? Kendini yenileyen, hayata dahil olan bir koro...” Sesin evrende kaybolmadığı bilgisinden yola çıkarak geliştirdiği *Dinle Serisi* heykel yerleştirmesiyle Nermin Er, sessizliğin sesini, Kapadokya’nın vadilerinde yüzyıllardır yankılanan sesleri -kayaların, çalıların, suyun, yerin, göğün sesini- dinlemeye davet ediyor. Sanatçının “belki çıplak kulaklarla da, belli bir konsantrasyon aralığında edinilebilecek bir algıyı harekete geçirecek” şiirsel ve oyuncu yerleştirmesi Keyışdere Vadisi’nde ve Avanos Parkı’nda yer alacak. Sesi toplamak için büyük konik formlar ve dolambaçlı borular içeren bu heykel yerleştirmesi, bilime ve insanlığa olan inancın henüz taze olduğu dönemlerdeki buluşları, ilkel radarları anımsatırken, aynı zamanda bugün teknolojiyle olan ilişkimize de mizahi bir yaklaşım getiriyor. Kapadokya’nın bilimkurgu estetiği sunan coğrafyasında, kendi başlarına tuhaf varlıkları olan bu heykeller, izleyicinin katılımıyla tamamlanıyor; kulağını dayayıp, yeri, kayaları, vadiyi dinleyen izleyicileri erken dönem bilimkurgu filmi karakterlerine dönüştürüyor.

Er, ayrıca, *Yan yana* isimli hassas kâğıt işleriyle yine bu vadiye bulunan, ön cephesi yıkılmış bir güvercinlik mağarasına müdahalede bulunacak. Kâğıt işlerinde sıkça rastladığımız kırılğan minik iskeleleriyle sanatçı, bu coğrafyanın doğal nedenlerle olduğu kadar, insan eliyle de tahrip edilen doğal ve tarihi yapısını vurgularken, arkeoloji ve restorasyon çalışmalarının orantısız ama iyi niyetli çabalarına da işaret ediyor.

Nermin Er

“Is it possible to perceive the space as a historical and polyphonic chorus alongside appreciating it for its geographic features? A self-renewing chorus that participates in life itself...” With her *Listen Series* sculpture installation based on the fact that sound never disappears within the universe, Nermin Er invites the audience to listen to the sound of silence, the many sounds – of rocks, of bushes, of the water, the earth and the sky – that have been echoing across Cappadocian valleys for centuries. This poetic and playful installation that intends to “awaken a perception that may be possible to achieve with unaided ears with a certain amount of concentration” will be located in Keyışdere Valley and in the Avanos Park. Containing large conical shapes and winding pipes in order to collect sound waves, this installation is reminiscent of discoveries made in times when trust in science and humanity was still alive and well, such as primitive radars. At the same time it also provides a playful and humorous take on our present-day relationship with technology. The sculptures that are part of it, which are bizarre enough objects in and of themselves, are situated upon the Cappadocian landscape known for its science fiction-like aesthetic. Since the installation is completed by way of audience participation, it transforms audiences who put their ear to it in order to listen to the sound of the ground, rocks and the valley into characters of early science fiction movies.

With her project *Side By Side*, Er will also intervene with her delicate paper works into an old pigeon cave with a collapsed front wall, located in the same valley. While emphasizing how the natural and historical fabric of this landscape has been destroyed by human hand as much as it has by the forces of nature themselves with her tiny and fragile scaffoldings that we encounter quite often in her paper-based work, the artist also points to the disproportionate yet well-meaning efforts of archaeological and restoration work in the face of this destruction.

Serkan Taycan

Çalışmalarında kentsel ve kırsal alanların dönüşümüne, bu dönüşümün etkilerine, gelecek yansımalarına ve bu süreçlerin parçası olan insanlık durumlarına odaklanan Taycan, işlerinde öncelikli olarak fotoğraf, haritalama ve yürümeyi kullanır. Suyu “geçmiş ve gelecek arasında bağlayıcı bir unsur” olarak gören sanatçı, sergi için ürettiği *Hidro Lab Kapadokya* projesinde, Kapadokya’nın suyla, Kızılırmak’la ilişkisi üzerine yoğunlaşıyor. Üç yıllık uluslararası bir araştırma projesinin ilk ayağını oluşturan bu çalışmada, Kızılırmak’a ilişkin akış, yağış, sıcaklık, debi, nüfus, su kalitesi ve kirlilik gibi verileri incelemeye açan Taycan, bölgedeki yerleşim ve tarım alanlarının su ile ilişkisini de gündeme getirecek. Bu çalışması için Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Abdullah Gül Üniversitesi ve Erciyes Üniversitesi’nden akademisyenler ile işbirliği yapan sanatçı, bu akademisyenlerle, Su Hakkı aktivistleriyle ve Kapadokyalı araştırmacılarla yaptığı görüşme ve röportajları izleyicilerle paylaşacak. Taycan Avanos’ta bulunan Hacı Nuri Bey Konağı’nda yer alacak bu projeye, Kızılırmak’ın geçmişteki ve bugünkü durumu ve kullanımı üzerinden evrensel su politikalarının yaşam alanlarımıza etkisini inceleyen bir tartışma platformu oluşturmayı amaçlıyor.

Serkan Taycan

Focusing on the transformation of urban and rural areas, the impacts of this transformation, its future projections, and the conditions of human beings who are part of these processes, Taycan primarily uses photography, mapping and walking in his work. Considering water “a connective element between the past and the future”, the artist concentrates on Cappadocia’s relationship with water, and therefore with Kızılırmak (the Red River) in his *Hydro Lab Cappadocia* project for this exhibition. In this work, which constitutes the first stage of a three-year international research project, Taycan examines existing figures regarding the flux, precipitation, temperature, flow-rate, population, water quality and pollution of the Red River, also bringing up the relationship between water and the settlements and agricultural areas in the region. Having collaborated with academics from the Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Abdullah Gül University and Erciyes University in this project, the artist will share with audiences his interviews and meetings with these academics, Right-to-Water activists and Cappadocian researchers. With this project that will take place in the Hacı Nuri Bey Mansion in Avanos, Taycan aims to create a discussion platform, which will examine the effects of global water policies on our living spaces by observing the past and current state and usage of Kızılırmak (the Red River).

Yasemin Özcan

Seramik malzemeyle de çalışan Özcan sergi için yaptığı araştırmada, “Avanos’ta nesillere yayılan çömlekçilik geleneği ve farklı atölyelerin üretim biçimlerini”, ayrıca bu kültürün gündelik yaşam içindeki izlerini takip etti. Sanatçı sergi için *Toprak Hepimizin Anası* isimli bir video çalışması ve *Dünyadan Çıkarken* başlıklı kolektif bir kamusal heykel gerçekleştiriyor. Avanos’ta bulunan Hacı Nuri Bey Konağı’nda yer alacak video çalışmasında, seramik geleneğini bugüne taşıyan Avanoslu usta ve atölyelere atıfla, en ilksel olana, toprağa, toprakla iç içe geçmiş yaşam anlayışına ve üretime yoğunlaştı. Film, kaolen yatağından üzüm bağlarına, çömlekçiliğin toprakla olan ilişkisini, yine bu bölgedeki en eski tarım geleneği olan bağcılık ve şarapçılıkla birleştiriyor. “Bağın uyanması için biraz daha zaman var. Mayıs’ın 6’sında uyanmaya başlar. Bağ uyanır biz uyuruz... Bağın uyanması için havaların ısınması gerekiyor. Rüzgâr gerekiyor. Yağmur gerekiyor. Güneş gerekiyor. Dolayısıyla zaman gerekiyor.” Videonun sonunda yer alan bu konuşma, kentlerde topraktan uzak yaşam biçimlerimizde unuttuğumuz, doğanın zamanına eklemlenmiş bir yaşam biçimine işaret ediyor. Sanatçı, video işinin yanı sıra, Avanos’taki ustaların kişisel üretimlerini bir araya getiren kolektif kamusal bir heykel de tasarladı. Ortak üretim ve dayanışmanın, dünyadan çıkışın ya da dünyayı bulmanın bir yolu olabilme ihtimalini araştıran Özcan’ın kolektif kamusal heykeli Avanos Parkı’nda izlenebilecek.

Yasemin Özcan

As she herself employs ceramics in part of her work, Özcan looks into “the tradition of pottery that has been passed down, spanning many generations in Avanos, and the different techniques and methods of production implemented by different workshops” as well as the traces of this culture within everyday life. In this exhibition, the artist will display a video titled *The Earth is the Mother of Us All* and a collective public sculpture called *While Exiting the World*. By way of referencing masters and workshops in Avanos that have carried the tradition of ceramics into the present, her video piece, which will be shown in the Hacı Nuri Bey Mansion in Avanos, has focused on that which is most primary, that is, on soil and the earth itself, and on a conception of life, creation and production that is molded by the earth. Moving from the kaolin bed to vineyards, the film also links the relationship between the art of pottery and the earth to yet another most ancient agricultural tradition of the region, namely viniculture. “There is still a little while before the vineyard awakens. As the grape vines stir to life, we go to sleep... The grape vine needs warm weather in order to come alive. It needs wind, rain, and the sun. So it needs time to awaken.” This speech towards the end of the video points to a lifestyle at harmony with the time of nature, which we have forgotten in our urban existences disconnected from the earth. Along with this video, the artist has also conceived a collective public sculpture that combines the individual productions of different masters from Avanos. This collective public sculpture by Özcan, searching for the possibility of a way out from the world – or perhaps rather a way of finding the world – in the act of collective production and solidarity, will be displayed in the Avanos Park.

Yaşam Şaşmazer

Son dönemlerinde, insan ile doğa arasındaki spesifik ilişkiye, ve bu ilişkideki çelişki ve sorunlara odaklanan Yaşam Şaşmazer, istila, bozulma ve yıkım gibi temalara yöneldi. Sergi için ürettiği *Tahribat* başlıklı çalışmasında, azizlerin inzivaya çekilme geleneğinden ve Kapadokya'da doğaya eklemelenmiş yaşam tarzlarından etkilenen Şaşmazer, "dünyayı dönüştürmek, kendimizi dönüştürmek, yeniyi oluşturabilmek için eskiyi 'öldürmek' gibi fikirlerin etrafında" biçimsel olarak düşünüyor. Sanatçının, içe dönerek toprağa kapanmış bir kadın figürünü, gözden uzak bir mağarada yattığı koza uykusunda, doğa tarafından işgal edilirken betimleyen heykeli Keyışdere Vadisi'nde bir mağarada yer alacak. "Mantarlar ve yosunlarla kaplanmış bu heykel, insanın doğa üzerindeki işgal, sömürü ve yok etme eylemlerini hatırlatırken, diğer yandan da başka bir gelecek için kendimizi doğaya tabi kılarak dönüştürmemiz mümkün mü sorusunu sormayı amaçlıyor." Sanatçı, yaş ahşaptan ürettiği bu heykelini doğaya bırakarak doğanın heykel üzerindeki etkisini de sınıyor.

Yaşam Şaşmazer

Recently dealing with the specific relationship between mankind and nature, its contradictions and malfunctions, Şaşmazer has therefore come to approach the themes of invasion, decay and ruins. Inspired by the tradition of retreat into solitude by Saints and Cappadocian lifestyles integrated into nature, Şaşmazer has created a piece titled *Ravage* for this exhibition, in which she ponders over the "possible forms of the notions such as transforming the world and ourselves,— or 'killing' — what is old in order to create something new". The artist's sculpture, which will be located in a cave within the Keyışdere Valley, depicts a female figure, who has turned inward and towards the earth slumbering in her cocoon in a secluded cave, being invaded by nature itself. "This sculpture, covered by mushrooms and moss, is on the one hand reminiscent of human acts of invasion, colonization and destruction of nature, while on the other aiming to inquire whether it is indeed possible to transform ourselves for a different future by totally submitting ourselves to nature". By placing this sculpture made out of wet wood amidst nature, the artist is also testing the impact of nature on her sculpture.

Kapadokya'dan Kişisel Arşivler

2015'ten bu yana, Cappadox Çağdaş Sanat ekibi olarak Kapadokya'da yaptığımız görüşme ve araştırmalarda, hiçbir destek ve yönlendirme olmadan kendi çaba ve imkânlarıyla bölgenin arşivini tutan, koleksiyon oluşturan kişilerle tanışıyoruz. Bu proje, hem bu çaba ve birikimi görünür kılmak hem de evlerde saklı bu görsel ve yazılı belgeleri paylaşarak, kolektif bir Kapadokya arşivi oluşturmaya başlamak amacını taşıyor. Böylelikle, Hacı Nuri Bey Konağı'nın Avanos'ta bir müzeye, kalıcı bir kültür sanat mekânına dönüşmesi sürecinde bir ufku işaret etmeyi umuyoruz.

Arşiv sergisi, **Muharrem Gürdal, Mustafa Kaya, Nurettin Mantar, Selahattin Şahin ve Mükremin Tokmak**'ın öneri ve katkılarıyla gerçekleştirilmektedir.

Araştırma ve Koordinasyon: Gaye Gönülal

Personal Archives from Cappadocia:

Since 2015, as the Cappadox Contemporary Art team, we have become acquainted with many people who keep an archive or put together collections regarding the region without any support or guidance whatsoever, during the research and interviews we have conducted in Cappadocia. This project is being carried out in order both to render visible this effort and accumulation, and to start creating a collective Cappadocia archive by sharing the images and documents hidden away in these homes. The aim is thus to open up a new horizon in the process of transforming the Hacı Nuri Bey Mansion into a museum / permanent space for arts & culture in Avanos.

The Archive exhibition is realized through the proposals and contributions by **Muharrem Gürdal, Mustafa Kaya, Nurettin Mantar, Selahattin Şahin and Mükremin Tokmak**.

Research and Coordination: Gaye Gönülal

Flora Gezisi

Cappadox 2016 Çağdaş Sanat etkinlikleri kapsamında gerçekleşen Floral Sohbetler programının bir parçası olarak düzenlenen Flora Yürüyüşü, Cappadox 2017'de de devam ediyor. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Tıbbi ve Aromatik Bitkiler Bölümü'den Saniye Manici Gezer'in düzenlediği Flora Yürüyüşü, Kapadokya'nın görkemli jeolojik yapısının gizlediği florasına bakmaya davet ediyor. Gomeda Vadisi'nde gerçekleşecek turda Murat Taşçıoğlu, bilimsel ve kültürel olarak bölgedeki bitkilerin yerleri ile geçmişte ve günümüzde Kapadokya'nın inaniş, gelenek ve pratiklerindeki izlerini paylaşacak.

Flora Walk

Organized in the scope of Cappadox 2016 Contemporary Arts events and being a part of Floral Talks, Flora Walk continues at Cappadox 2017. Flora Walk with Saniye Manici Gezer from Nevşehir Hacı Bektaş University Medical and Aromatic Plants Division, invites you to take a look into the flora, hidden by the magnificent geological structure of Cappadocia. The tour will take place in Gomeda Valley and Murat Taşçıoğlu will share scientific and cultural information on places of regional plants, along with traces of Cappadocia's former and recent beliefs, traditions and practices.

Jeoloji Gezisi

Kapadokya'daki görkemli yeryüzü şekilleri milyonlarca yıl süren jeolojik süreçler ile ortaya çıkmıştır. Bölge, yaklaşık 10 milyon yıl öncesinden yakın zamanlara kadar devam eden şiddetli volkanik patlamalarla yerleşen kayaların zaman içinde atmosferik etkilerle aşınmasına sahne olmuştur. Bu tur kapsamında, Kapadokya'daki volkanik faaliyetler ile oluşan kaya k tlelerinin en dikkat  ekici olanları tanıtılacak, oluşumlarındaki jeolojik etmenler hakkında bilgiler katılımcılar ile paylaşılabacaktır.

Geology Tour

The majestic formations of land in Cappadocia are the work of processes that have taken millions of years. The region has been the scene of atmospheric erosion of rocks that settled with severe volcanic eruptions that lasted until about 10 million years ago. In this tour, the most remarkable rock masses formed by the volcanic eruptions will be introduced and information about the geological factors in their formation will be shared with the attendees.

Paralel Etkinlik: 18 – 24 Mayıs Museum Otel Sanat Galerisi / Uçhisar

KAPADOKYA SANAT İNİSİYATİFİ

aėdař Sanat Sergisi: "Liberal mi? Mekanik mi?"

Düşünsel temellerini 2015'te atan Kapadokya Sanat İnsiyatifi, ilk etkinliklerini 2016 yılında gerçekleştirdi. Göksun Yener, Savaş Kurtuluř Çevik, Kaan Sarı, İsmail Bařer, Uėur Yayla, Gabriel, Almut Wagner, Özkan Arı, Kurt Link, Aydın Avcı ve Naile Bozkurt'un katılımıyla, 18-24 Mayıs tarihlerinde Museum Otel'in Sanat Galerisi'nde gerçekleşecek aėdař sanat sergisinin başlığı "Liberal mi? Mekanik mi?"

Mekân: Museum Otel Sanat Galerisi, Uçhisar

Collateral Event:

CAPPADOCIA ART INITIATION

Contemporary Art Exhibition: Liberal ? Mechanical?

Having cultivated the underlying principles of establishing an Art Collective in 2015, the Cappadocia Art Initiation started its activities in 2016. The contemporary art exhibition, titled "Liberal ? Mechanic?" will be realized with the participation of Göksun Yener, Savaş Kurtuluř Çevik, Kaan Sarı, İsmail Bařer, Uėur Yayla, Gabriel, Almut Wagner, Özkan Arı, Kurt Link, Aydın Avcı and Naile Bozkurt at the Art Gallery of the Museum Hotel between the 18th and 24th of May.

Venue: Museum Hotel Art Gallery, Uçhisar

Araştırma Danışmanları / Research Advisors

Mükremin Tokmak

Mükremin Tokmak 1963 yılında Avanos'ta doğdu. Gençliğinden bu yana özgürlük ve demokrasi mücadeleleri içinde yer aldı. Kapadokya bölgesinde tarih ve arkeoloji ile ilgili araştırmalar yapar. Bölgenin kültürel mirasının hafızasını oluşturmak ve bu mirası korumak adına, sözlü tarih, fotoğraf ve belge arşivleriyle Kapadokya üzerine envanter çalışmaları gerçekleştirmektedir. Evinin bir kısmını bu araştırmalarını, kişisel arşiv ve koleksiyonunu paylaştığı özel bir müzeye dönüştürmüştür.

Mükremin Tokmak

Born in Avanos in 1963, Mükremin Tokmak has been active in movements for freedom and democracy since his youth. He conducts research on the history and archaeology of the Cappadocia region. He has been carrying out inventory work in Cappadocia by way of oral histories, photography and document archives in order to establish and preserve the memory of the cultural heritage of this region. He has transformed part of his home into a private museum where he exhibits this research, his personal archive and collection.

Emin Naci Akkuyu

Emin Naci Akkuyu, Robert Kolej ve İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi mezunudur. Kapadokya'da profesyonel Japonca ve İngilizce rehberi olarak çalışmakta olan Akkuyu, Kapadokya'da sanat, mimari ve tarih üzerine araştırmalar yapmaktadır.

Emin Naci Akkuyu

Emin Naci Akkuyu is a graduate of Robert College and the Istanbul Technical University Faculty of Architecture. Operating as a professional guide in Japanese and English in Cappadocia, Akkuyu also carries out research on the art, architecture and history of the region.

Atıl Ulaş Cüce

Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümü'nden mezun olan Atıl Ulaş Cüce, üniversite yıllarında başladığı dağcılık çalışmaları ile doğa ve kültür rehberliğine 20 yıldır devam etmektedir. Göreme'de bulunan Middle Earth Travel seyahat acentası kurucularındandır. Anadolu'nun hem jeolojik hem de siyasi ve kültürel tarihi ile ilgili araştırmalar yapmaktadır.

Atıl Ulaş Cüce

A graduate of the Philosophy department of Hacettepe University, Atıl Ulaş Cüce has continued the mountaineering activities he started out on while he was still in university, as well as his work as a natural and cultural guide for the past 20 years. He is one of the founders of the Middle Earth Travel Agency located in Göreme. He researches the geological, political and cultural history of Anatolia.

İkizler Çömlek Atölyesi

İkizler Çömlek Atölyesi, Levent ve Mehmet Düzgün tarafından, 1998 yılında Avanos'ta kuruldu. Levent ve Mehmet Düzgün, atölyelerinde tasarımları kendilerine ait özgün seramik ürünler üretiyor. Son 6-7 yıldır odunlu fırınlarda yüksek dereceli seramikler ve doğal kül sırları konusunda araştırma ve deneysel çalışmalar yapıyorlar.

İkizler Çömlek Atölyesi

The İkizler (Twins) Pottery was established by Levent and Mehmet Düzgün in 1998 in Avanos. In their workshop, Levent and Mehmet Düzgün create authentic ceramic products, which they themselves have

designed. In the last 6-7 years they have been conducting research and experimental work on high-temperature ceramics and natural ash glaze in wood ovens.